

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 549

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 august 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 813 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 4 și 6 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 870 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 116 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8-9
Decizia nr. 816 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 880 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 817 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 883 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1, art. 3 și art. 8 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă	11-12
Decizia nr. 857 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 885 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și art. 299 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 864 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 898 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2 ¹) și alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 813

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 4 și 6 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 4 și 6 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicon Dunea în Dosarul nr. 5.013/327/2007 al Tribunalului Tulcea — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.013/327/2007, **Tribunalul Tulcea — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 4 și 6 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Nicon Dunea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, deoarece comunicarea prin afișare reprezintă o îngrădire a accesului la justiție, întrucât îl expune pe destinatarul corespondenței la riscul pierderii sau sustragerii actului procedural expediat de instanță sau la necomunicarea abuzivă a actului de către agentul procedural.

Tribunalul Tulcea — Secția comercială și contencios administrativ consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate

la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 92 alin. 4 și 6 din Codul de procedură civilă cu următorul conținut: *„Dacă persoanele arătate în alineatul precedent nu voiesc ori nu pot să semneze adeverința de primire, agentul va încheia proces-verbal, lăsând citația în mâna lor; dacă cei arătați nu voiesc să primească citația sau sunt lipsă, agentul va afișa citația, fie pe ușa locuinței celui citat, fie, dacă nu are indicația apartamentului sau camerei locuite, pe ușa principală a clădirii, încheind de asemenea proces-verbal despre toate acestea. [...]*

Dispozițiile prezentului articol se aplică și la comunicarea sau notificarea oricărui alt act de procedură.”

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 92 alin. 4 și 6 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport de critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 455 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 5 ianuarie 2004, a statuat că aceste prevederi „constituie excepții de la regula generală a înmânării în mod direct și personal a citației sau a oricărui alt act de procedură, prevăzută de art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă, comunicarea prin afișare fiind operantă numai în situațiile în care destinatarul, aflându-se la domiciliu, nu vrea să primească citația sau, primind-o, nu voiește să semneze adeverința de primire sau, în cazul în care negăsindu-se la domiciliu, persoanele îndreptățite să primească actul procedural refuză sau ele însele sunt lipsă. Așa fiind, Curtea consideră că aceste excepții nu sunt de natură a afecta vreun drept constituțional, ci reprezintă modalități derogatorii de îndeplinire a procedurii de citare, determinate de situația obiectiv diferită a persoanelor citate”.

De asemenea, Curtea a reținut că „obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale cu respectarea dispozițiilor stabilite de lege, referitoare la comunicarea actelor de procedură, reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea unor reglementări care să prevină abuzurile servind unei bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 4 și 6 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicon Dunea în Dosarul nr. 5.013/327/2007 al Tribunalului Tulcea — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 816

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Samoilă în Dosarul nr. 20.084/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 20.084/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghe Samoilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 și art. 53 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece restrâng sfera apărărilor de fond împotriva titlului executoriu numai în cazul în care acesta a fost emis de o instanță judecătorească.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 399 din Codul de procedură civilă cu următorul conținut: „*Împotriva executării silită, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.*

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămăți pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva

titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac."

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 399 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate în repetate rânduri. Astfel, prin Decizia nr. 984 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 4 decembrie 2007, în care criticile vizau aceleași aspecte ca și în cauza de față, Curtea a reținut, în esență, că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să explicitizeze titlul executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Samoilă în Dosarul nr. 20.084/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 817

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mircea Fărcășan în Dosarul nr. 587.2/43/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare. O soluție contrară sub acest aspect ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat, ceea ce este inadmisibil.

De altfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut desigur ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional. Or, Curtea constată că reglementarea dedusă controlului satisface exigența impusă de norma constituțională, fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 21 și 53 din Legea fundamentală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 587.2/43/2007, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mircea Fărcășan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 și art. 53 din Constituție, deoarece instituie un termen extrem de scurt, afectând dreptul persoanei de a

avea o posibilitate rezonabilă de a promova cererea de revizuire.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, având următoarea redactare: „*Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti: 1. În cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 alin. 1, de la comunicarea hotărârilor definitive, iar când*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mircea Fărcășan în Dosarul nr. 587.2/43/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 857

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hotărârile prevăzute la pct. 7 alin. 2 de la pronunțarea ultimei hotărâri.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra constituționalității art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, s-a pronunțat prin Decizia nr. 214 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 2 mai 2008, și Decizia nr. 1.083 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, criticile de neconstituționalitate vizând aceleași aspecte ca și în prezenta cauză.

Curtea a reținut că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței, care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate.

Totodată, Curtea a statuat că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

Atât considerentele, cât și soluția pronunțată în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Oprea în Dosarul nr. 1.752/1748/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă Dumitru Daniel Oprea, Dumitru Stan și Floarea Vasilica. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Părțile prezente solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.752/1.748/2007, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marin Oprea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 11, art. 20, art. 24 și art. 125 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie judecarea cererii de recuzare în ședință secretă și fără ascultarea părților.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Oprea în Dosarul nr. 1.752/1748/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit căroră: „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat*”.

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 24 — Dreptul la apărare și art. 125 — Statutul judecătorilor. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității normelor criticate, în raport cu aceleași prevederi din Legea fundamentală și față de susțineri similare.

Astfel, prin Decizia nr. 1.317 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 26 februarie 2009, Curtea a reținut că judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, prin această reglementare legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca odată cu fondul, instanța de control judiciar urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă. Totodată, Curtea a arătat că cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional, consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, precum și de aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac.

Aceste considerente reținute de Curte în decizia menționată sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 864

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Liviu Candrea în Dosarul nr. 1.736/320/2008 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Liviu Candrea solicită admiterea excepției pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.736/320/2008, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Liviu Candrea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 și art. 21 din Constituție, deoarece nu asigură comunicarea reală a actelor de procedură către părți.

Tribunalul Mureș — Secția civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 92 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, care au următoarea redactare: „(2) *Dacă cel citat, aflându-se la domiciliu, nu vrea să primească citația sau, primind-o, nu voiește ori nu poate să semneze adeverința de primire, agentul va lăsa citația în mâna celui citat sau, în cazul refuzului de primire, o va afișa pe ușa locuinței acestuia, încheind despre acestea proces-verbal.*

(3) *Dacă cel citat nu se găsește la domiciliu sau dacă, în cazul hotelurilor sau clădirilor compuse din mai multe apartamente, el nu a indicat camera sau apartamentul în care locuiește, agentul va înmâna citația, în primul caz, unei persoane din familie, sau, în lipsă, oricărei alte persoane care locuiește cu dânsul, sau care, în mod obișnuit, primește corespondența, iar, în celelalte cazuri, administratorului, portarului, ori celui ce în mod obișnuit îl înlocuiește; persoana care primește citația va semna adeverința de primire, agentul certificându-i identitatea și semnătura și încheind proces-verbal despre cele urmate.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea reține că prevederile art. 92 alin. 2 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate în raport de critici similare.

Curtea a statuat că aceste prevederi de lege constituie excepții de la regula generală a înmânării în mod direct și personal a citației sau a oricărui alt act de procedură, prevăzută de art. 92 alin. 1 din Codul de procedură civilă, comunicarea prin afișare fiind operantă numai în situațiile în care destinatarul, aflându-se la domiciliu, nu vrea să primească citația sau, primind-o, nu voiește să semneze adeverința de primire sau, în cazul în care negăsindu-se la domiciliu, persoanele îndreptățite să primească actul procedural refuză sau ele însele sunt lipsă.

Curtea a considerat că aceste excepții nu sunt de natură a afecta vreun drept constituțional, ci reprezintă modalități derogatorii de îndeplinire a procedurii de citare, determinate de situația obiectiv diferită a persoanelor citate.

Totodată, Curtea a decis că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale cu respectarea dispozițiilor stabilite de lege, referitoare la comunicarea actelor de procedură, reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea unor reglementări care să prevină abuzurile servind unei bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Aceste considerente reținute de Curte în decizia menționată sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Liviu Candra în Dosarul nr. 1.736/320/2008 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 870

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 116 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 116 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Industrie Mică SCIM” — S.A. din Târgu Jiu în Dosarul nr. 137/91/2007 al Tribunalului Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde personal partea Ioan Dincă, lipsind autorul excepției de neconstituționalitate și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererilor depuse la dosar de autorul excepției de neconstituționalitate și de Societatea Comercială „Alcamin” — S.A. din Drăgășani prin care solicită acordarea unui termen de judecată, în vederea angajării unui apărător.

Partea Ioan Dincă arată că nu este de acord cu cererea de amânare.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare, întrucât părțile au avut suficient timp pentru angajarea unui apărător.

Curtea, deliberând, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 coroborate cu cele ale art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererile de amânare a cauzei.

Cauza este în stare de judecată.

Ioan Dincă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, apreciind că aceasta a fost ridicată doar pentru tergiversarea cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta vizează aspecte de interpretare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 137/91/2007, **Tribunalul Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 116 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Industrie Mică SCIM” — S.A. din Târgu Jiu în cauza ce are ca obiect soluționarea unei cereri de evacuare formulate de lichidatorul judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile art. 21 și 44 din Constituție, deoarece lichidatorul a formulat cerere de evacuare, în baza art. 116 din Legea nr. 85/2006, fără a formula o cerere în revendicare în condițiile art. 480 din Codul civil și fără a face dovada dreptului său de proprietate.

Tribunalul Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece lichidarea bunurilor din averea debitorului este efectuată de lichidator sub controlul judecătorului-sindic și se face cu respectarea tuturor normelor procedurale aplicabile și în dreptul comun, fără nicio îngrădire a accesului liber la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 116 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008, având următoarea redactare:

„(1) *Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidator sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.*

(2) *Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidator a inventarierii bunurilor din averea debitorului. Bunurile vor putea fi vândute în bloc — ca un ansamblu în stare de funcționare — sau individual. Metoda de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, va fi aprobată de adunarea generală a creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului și a recomandării comitetului creditorilor. Lichidatorul va prezenta și regulamentul de vânzare corespunzător.*

(3) *În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, lichidatorul poate fie să angajeze în numele debitorului un evaluator, fie, cu acordul comitetului creditorilor, să utilizeze un evaluator propriu. Evaluatorii trebuie să fie membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, iar evaluarea trebuie*

efectuată în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(4) *Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea subsansamblurilor funcționale. Prin subsansamblu funcțional se înțelege acele bunuri ale debitorului care, împreună, asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permit desfășurarea unei afaceri independente. Un subsansamblu este considerat funcțional numai dacă are asigurat accesul la drumul public și la folosirea utilităților.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că au fost încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile de lege criticate stabilesc atribuțiile lichidatorului în procedura lichidării averii debitorului, finalitatea cererilor formulate de acesta fiind maximizarea valorii averii debitorului și, în consecință, acoperirea creanțelor.

Cât privește pretinsa încălcare a art. 21 din Constituție, Curtea reține că această susținere este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile criticate nu se îngreudește accesul autorului excepției la justiție în vederea apărării drepturilor sau a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, autorul excepției a avut posibilitatea să-și exercite toate drepturile procedurale prevăzute de lege.

Totodată, nici prevederile art. 44 din Constituție nu sunt încălcate prin dispozițiile de lege criticate, deoarece, potrivit normei constituționale, proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Astfel, faptul că lichidatorul introduce anumite cereri în justiție, cereri necesare pentru valorificarea bunurilor debitorului, nu poate conduce la o încălcare a dreptului de proprietate.

Pe de altă parte, aspectele invocate de autorul excepției, potrivit căruia lichidatorul nu poate dovedi existența unui drept de proprietate în favoarea debitorului, intră în competența de soluționare a instanței de judecată, iar nu a Curții Constituționale, nefiind probleme de constituționalitate a textului criticat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 116 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Industria Mică SCIM” — S.A. din Târgu Jiu în Dosarul nr. 137/91/2007 al Tribunalului Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 880

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dionisie Cozma în Dosarul nr. 2.359/320/2008 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.359/320/2008, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Dionisie Cozma.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 2 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 21, art. 124 alin. (2), întrucât condiționează soluționarea cauzei civile de existența unei soluții de începere a urmăririi penale pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a se pronunța. Astfel, dispozițiile criticate nu respectă exigențele constituționale care prevăd că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Judecătoria Târgu Mureș consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl formează dispozițiile art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Instanța poate suspenda judecata: [...]*

2. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 124 alin. (2) din Constituție, precum și dispozițiilor art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă reglementează unul dintre cazurile de suspendare facultativă a judecării procesului civil atunci când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să soluționeze cauza.

Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 26 februarie 2004. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, având posibilitatea de a aprecia oportunitatea suspendării cursului judecării, instanța este chemată să cenzureze toate acele cazuri care ar putea constitui pretext pentru tergiversarea judecării. Prin urmare, lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului, atunci când dezlegarea pricinii depinde de existența unui drept care face obiectul unui alt proces aflat în curs, este menită să-i permită acestuia să își exercite rolul activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, incontestabil mai eficient decât în situația în care suspendarea ar avea caracter imperativ.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dionisie Cozma în Dosarul nr. 2.359/320/2008 al Judecătorei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 883

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1, art. 3 și art. 8 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1, art. 3 și art. 8 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în Dosarul nr. 3.529/117/2008 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că nu se pot declara neconstituționale norme de aplicabilitate generală prin raportare la situații particulare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.529/117/2008, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat, din oficiu, Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 1 alin. 1, art. 3 și art. 8 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate tribunalul apreciază că textele legale criticate sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, în măsura în care se aplică și persoanelor persecutate din motive politice de dictatura regimului comunist. Instanța apreciază că prin aplicarea dispozițiilor Decretului nr. 167/1958 se produce o discriminare între foștii deținuți și persecutați pentru motive politice, beneficiari ai drepturilor reglementate de Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor

persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, și cei care își valorifică alte drepturi, decurgând din aceleași împrejurări, dar de altă natură (daune materiale constând în salariul pe care l-ar fi realizat dacă nu ar fi executat pedeapsa privativă de libertate și daune morale generate de tratamentul inuman la care au fost supuși). Dacă s-ar socoti incidente dispozițiile referitoare la prescripția dreptului la acțiune în cazul celei de a doua categorii de persoane ar însemna că se aplică un tratament diferit unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Referitor la încălcarea prevederilor constituționale privind accesul liber la justiție, instanța consideră că, dată fiind starea de fapt prezentată, se poate aprecia că instituția prescripției îngreudește accesul liber la justiție, în condițiile în care declararea neconstituționalității prevederilor criticate nu ar afecta rațiunile pentru care legiuitorul a instituit anumite termene, respectiv stabilitatea și securitatea raporturilor juridice civile.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 1, art. 3 și art. 8 alin. (1) din Decretul nr. 167/1958 nu contravin prevederilor constituționale invocate, excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect fiind neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 282 alin. 2 și art. 299 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Farmacia Diana — S.R.L. din Dej.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că dispozițiile criticate sunt în contradicție cu art. 16, 20, 21, art. 24 alin. 1, art. 129 din Constituție și art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care se interpretează că încheierea prin care instanța respinge excepția neîndeplinirii procedurii concilierii directe, reglementată de art. 720¹ din Codul de procedură civilă, poate fi supusă apelului sau recursului numai odată cu fondul. Îndeplinirea procedurii concilierii directe reprezintă o condiționare a sesizării instanței de judecată cu fondul litigiului. Verificarea de către instanță a îndeplinirii acestei proceduri, anterior sesizării instanței, se face printr-o procedură de judecată supusă regulilor procedurale reglementate de Codul de procedură civilă. Constatarea îndeplinirii acestei proceduri se face de către instanță prin pronunțarea unei încheieri. Atât prin admiterea excepției, cât și prin respingerea excepției neîndeplinirii procedurii concilierii directe se întrerupe cursul judecătii, în sensul că litigiul cunoaște intrarea într-o altă fază de judecată. În cazul admiterii excepției, acțiunea introductivă este respinsă, iar încheierea astfel pronunțată este susceptibilă de a fi atacată cu apel sau cu recurs, după caz. În cazul respingerii excepției, dacă s-ar interpreta că această încheiere ar putea fi atacată cu apel sau cu recurs numai odată cu fondul, s-ar încălca dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la un proces efectiv, deoarece cauza ar cunoaște administrarea probațiunii pe fond, lipsind astfel o parte de exercitarea dreptului la o cale de atac, conform legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și art. 299 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Farmacia Diana — S.R.L. din Dej în Dosarul nr. 10/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 282 alin. 2 și art. 299 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 282 alin. 2: *„Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecătii.”*;

— Art. 299 alin. 1: *„Hotărârile date fără drept de apel, cele date în apel, precum și, în condițiile prevăzute de lege, hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională sunt supuse recursului. Dispozițiile art. 282 alin. 2 sunt aplicabile în mod corespunzător.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, art. 20, art. 21, art. 24 alin. (1), art. 129, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că prin Decizia nr. 201 din 4 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 6 noiembrie 2002, a statuat că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție. Curtea a mai reținut că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Curtea a reținut, de asemenea, că stabilirea regulii conform căreia încheierile premergătoare — cu excepția celor prin care s-a întrerupt cursul judecătii — nu pot fi atacate cu apel decât odată cu fondul împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie, prin aceasta, la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Pentru aceleași motive nu poate fi reținută nici în prezenta cauză critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 898

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2¹) și alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2¹) și alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Libertatea” — S.A. din Sibiu, de Nicolae Boța și de Eliza Milena Boța în Dosarul nr. 576/85/2008 al Tribunalului Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.266D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată, din oficiu, de către Tribunalul București — Secția a VII-a comercială în Dosarul nr. 26.438/3/2006.

La apelul nominal răspunde avocatul Cornelia Pîrvu, cu împuternicire avocațială la dosar, pentru Societatea Comercială Retom Holland BV, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.681D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, ridicată de ISD Insolvency S.P.R.L. în Dosarul nr. 38.714/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.266D/2009 și nr. 1.681D/2009 la Dosarul nr. 1.159D/2009, având în vedere că acestea au un obiect parțial identic.

Avocatul Societății Comerciale Retom Holland BV arată că este de acord cu conexarea.

Reprezentantul Ministerului Public solicită conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.266D/2009 și nr. 1.681D/2009 la Dosarul nr. 1.159D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, apărătorul Societății Comerciale Retom Holland BV solicită respingerea excepției de neconstituționalitate pentru motivele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 619/2008.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 576/85/2008, **Tribunalul Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2¹) și alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Libertatea” — S.A. din Sibiu, de Nicolae Boța și de Eliza Milena Boța în cadrul unei cauze comerciale bazate pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

Prin Încheierea din 11 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 26.438/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată, din oficiu, într-o cauză comercială bazată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

Prin Încheierea din 24 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 38.714/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de ISD Insolvency S.P.R.L. într-o cauză comercială bazată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textele de lege criticate contravin prevederilor art. 4 alin. (2), art. 16, 21 și 124 din Constituția României și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece stabilesc dreptul creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor de a decide, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori de a confirma administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și instituie, în felul acesta, discriminarea nejustificată a celorlalți creditori, care se văd obligați să urmeze o procedură dezavantajoasă, în raport cu procedura urmată de creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor. Pe de altă parte, susțin că stabilirea unui termen pentru atacarea deciziei de numai 3 zile de la data publicării deciziei de schimbare în Buletinul procedurilor de insolvență nu asigură o publicitate integrală și, în consecință, nici exercitarea căii de atac de către cei interesați.

Tribunalul Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că dispozițiile art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 nu contravin prevederilor constituționale invocate, însă dispozițiile alin. (3) ale aceluiași articol încalcă prevederile art. 24 și 53 din Constituție, deoarece decizia creditorului majoritar luată extrajudiciar ar trebui depusă la dosarul cauzei și comunicată tuturor participanților la procedura concursuală a insolvenței, conform Codului de procedură civilă.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială consideră că dispozițiile art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, pentru că se încalcă principiul colectivității, al unicității și caracterului consensual al procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, prevăzut în art. 2 din Legea nr. 85/2006.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (2¹) și alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006.

Dispozițiile alin. (2¹) al art. 19 au fost introduse prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008, ordonanță ce a modificat și dispozițiile alin. (3) al art. 19.

În prezent, dispozițiile art. 19 alin. (2¹) și alin. (3) din Legea nr. 85/2006 au următorul cuprins: „(2¹) *Creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și să îi stabilească remunerația.*”

(3) *Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) și (2¹), în termen de 3 zile de la data publicării acesteia în Buletinul procedurilor de insolvență. Judecătorul va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul desemnat sau, după caz, va solicita adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator.”*

Excepția de neconstituționalitate este raportată la dispozițiile art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni, ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției din Constituție, precum și la dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 19 alin. (2¹) au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008, pentru asigurarea respectării principiului celerității procedurii, protecției creditorilor și desfășurării adecvate a activității practicienilor în insolvență, așa cum reiese din nota de fundamentare a acestei ordonanțe a Guvernului. Astfel, s-a dat posibilitatea creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor să desemneze, fără consultarea adunării creditorilor, un administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și să-i stabilească remunerația.

Curtea observă că, potrivit art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, text nemodificat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008, în cadrul primei ședințe a adunării

creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. Cu privire la aceste dispoziții de lege, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 619/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iulie 2008, a statuat că adunarea creditorilor este convocată pentru a decide în toate aspectele importante ale procedurii prevăzute de lege, iar pentru facilitarea luării deciziilor în cadrul acestui organ colegial sunt prevăzute două modalități de vot, ambele bazate pe criteriul valorii creanțelor. Regula în această materie este stabilită de dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, potrivit cărora deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul titularilor unei majorități, prin valoare, a creanțelor prezente. Există situații speciale, cum este aceea a desemnării unui administrator judiciar sau a unui lichidator, motivate de importanța sporită a unor astfel de decizii, pentru care legea impune o majoritate specială, și anume votul creditorilor care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor. Opțiunea legiuitorului pentru criteriul valorii, și nu cel al numărului creditorilor este justificată de principalul obiectiv al procedurii insolvenței, respectiv recuperarea creanțelor asupra averii debitorului. Or, în măsura în care repartizarea sumelor ce rezultă din lichidarea bunurilor debitorului se face, în cadrul aceleiași clase de creditori, proporțional cu valoarea creanțelor, este firesc ca deciziile privitoare la aspectele importante ale procedurii să fie luate prin raportare la valoarea creanțelor, iar nu la numărul creditorilor.

Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că soluția legislativă criticată, și anume posibilitatea creditorului ce deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor de a desemna, fără consultarea adunării creditorilor, un administrator judiciar sau lichidator ori de a-l confirma pe cel provizoriu, este pe deplin justificată, întrucât legiuitorul a optat pentru criteriul valorii, iar nu cel al numărului creditorilor și nu contravine principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. În ipoteza normei legale criticate, un singur creditor deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, ceea ce face inutilă consultarea adunării creditorilor pentru desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator ori pentru confirmarea celui provizoriu, din moment ce hotărârea s-ar putea lua în adunarea creditorilor numai cu majoritatea specială prevăzută de lege, și anume numai cu votul acestui creditor ce deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor.

Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 11 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 85/2006, judecătorul-sindic confirmă, prin încheiere, administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat de creditorul ce deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, iar, în conformitate cu prevederile alin. (3) al art. 19 din aceeași lege, ceilalți creditori pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia creditorului care deține cel puțin 50%, prevăzută la alin. (2¹), în termen de 3 zile de la data publicării acesteia în Buletinul procedurilor de insolvență. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 19 alin. (2¹) din Legea nr. 85/2006 nu contravin prevederilor art. 21 din Legea fundamentală.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 raportată la prevederile art. 21 din Constituție și la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că din prevederile Legii privind procedura insolvenței reiese regula citării părților prin Buletinul procedurilor de insolvență, publicație editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidator după deschiderea procedurii prevăzute de legea insolvenței. Totodată, excepțiile de la această regulă au

fost instituite în cazurile strict și limitativ prevăzute, și anume în art. 7 și 8 din lege.

Curtea constată că liberul acces la justiție, consacrat prin prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu este un drept absolut, legiuitorul putând să prevadă anumite condiționări în vederea unei bune administrări a justiției, având, evident, o justificare rezonabilă și proporțională cu obiectivul propus.

Astfel, faptul că împotriva deciziei creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor de a desemna, fără consultarea adunării creditorilor, un administrator judiciar sau lichidator în locul celui provizoriu ori de a confirma administratorul judiciar provizoriu sau lichidatorul provizoriu, creditorii interesați pot face contestație la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, în termen de 3 zile de la data

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2¹) și alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Libertatea” — S.A. din Sibiu, de Nicolae Boța și de Eliza Milena Boța în Dosarul nr. 576/85/2008 al Tribunalului Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ, de Tribunalul București — Secția a VII-a comercială, din oficiu, în Dosarul nr. 26.438/3/2006 și de ISD Insolvency S.P.R.L. în Dosarul nr. 38.714/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432710